

Dessa verser är skrivna åren 1960 - 1995 av

Anders Jungegård

Härön

I

När havets vågor bryter mot stenig
bohuskust

Då gick han ut att vraka det är en
medfödd lust

Han såg från svunna släkten en idag
valkig hand som brottades mot vågor
för att bärga vrak till strand

Att stilla vinterns kyla i fattigt fiskarhus
tills vårsol åter strålar och ger värme i
hans hus

Då barnen tar av strumpor och springer
i solen ut och ropar mamma nu är den
kalla vintern slut

Text:
Anders Junggård
(1920-2004)

II

*Hu sveper vinden över vår regnvåta ö
Det skulle vara sommar men lågtryck
står i kö*

*Från juni till augusti vi knappt en
solglimt fått*

*Allmänt regn och skurar det är sommaren
som gått*

*Men hoppet är det sista vi inte överger
hösten kan bli vacker med sol som tittar
ner*

*Text:
Anders Jungegård
(1920-2004)*

III

*Sol går upp och sol går ner
Livets dagar krymper mer och mer
Till slut en sista solnedgång
Det blir så tyst vid livets svanesång
Vad vi har lidit allt försvinner
Vi är ett stof i evighetens skimmer*

*Text:
Anders Jungegård
(1920-2004)*

IV

Ö sommarhuset vintertid
när havets böljor lagts till ro
Ö spisen flammar brasan
så tyst att här få bo
Det känns som evigheten
för en stund var på besök
Men det var blott en tanke
jag sitter i vårt kök
Den tysta stilla frid
en vinterdag kan ge
Den läker vilsna tankar
och själen vila ger
Så kort är dagen
snart går solen ner

Text:
Anders Jungegård
(1920-2004)

V

*Jag skriver gärna och ganska ofta
helst uti bergen där blommor dofta
Där havets vågors brus jag hör
det blir en stämning som av fåglars kör
Det är ett samspel för kropp och själ
jag önskar alla att må så väl*

*Text:
Anders Jungeård
(1920-2004)*

VI

Jag stod på Häröns höga berg
och såg det salta hav
Östervinden svepte ljum den sköna
sommardag
Tanken gick till barndoms år
till lek till fattigdom
Men lika skön var sommarens dar
och rik var blomsteräng
Men åren går och dagar flyr
jag tärs av ålderns tand
Men ändå lika skönt vart år
blir barndoms sommarland

Text:
Anders Junggård
(1920-2004)

VII

*Du var så skön och underbar
jag minns dig mest från ungdomsår
Då syn och hörsel lukt och sinne
har lämnat kvar så många minnen
Men även uti ålderns år
min längtan till vår sitter kvar
Men nu jag börjat räkna på
hur många vänner än kan stå
för mig i livets almanack
För dem jag fått Ett livets tack*

*Text: Anders Jungegård
(1920-2004)*

Höst

*Hu börjar löven brinna
i rött i gult och brunt
Höstens tid är inne
och sommaren går ut
Då börjar tanken svindla
hur långt det är till vår
Men fort går ändå tiden
om än tanken stilla står
Så innan vi kan fatta
om än en vinter svår
Det börjar åter spira
och vi står mitt i vår*

*Text:
Anders Jungegård
(1920-2004)*

IX

*Hu är höstens dagar på
Härön åter
Vinden piskar vågor
himlen gråter
De flesta husen har ej ljus
sommargästerna har bytt till
storstadens brus
Men de som ännu på ön bor kvar
har tysta nätter och ljuva dar*

*Text:
Anders Jungegård
(1920-2004)*

x

*En dag med sol är alltid kort
den flyr med minnet långt långt bort
Men träder fram ändå så skön
på livets minnes högsta krön
För hur än livets dagar går
i minnet sätts det djupa spår
En solig dag står ändå kvar
hur än den andra dagen var*

*Text:
Anders Junggård
(1920-2004)*

XI

*Vi ser ej mer den blick
som ögat tjuvar
En ros förgår en vår försvinner
långt förtare än tanken hinner*

*Text:
Anders Jungegård
(1920-2004)*

Längtan

*Nu längtar jag åter till havets mystik
med skrämmande måsar till vindens musik
När makrillen hugger och dörjstänger slår
då står vi mitt uti Bohusläns vår
När öarna smyckas med strandpilt
och styvmorsviol
Då är det skönt för öga och sinne
med strålände sol
När havet det krusas av virlumma
vindar
Göken den gal uti lummiga snår
välkommen åter härliga vår*

*Text:
Anders Jungegård
(1920-2004)*

XIII

*Nu är kvällen inne mörkret
faller på
Tindrande små stjärnor tittar fram
högt i det blå
Trastens sång har tystnat
aftonklockan slår
Trött en liten gosse
nu till vila går*

*Text:
Anders Jungegård
(1920-2004)*

Uppvaktning av Asta Andersson på hennes 50-årsdag

Text : Anders Jungegård (1920- 2004)

Från öster emot väster

idag det går en ström av gäster till Asta i Änga, som 50 ska fylla

och därför vi henne så hjärtligt vill hylla

till dagen - och dagar som komma

Du är ju ännu som en sommarens blomma